

instytut muzyki i tańca

I Kongres Tańca

Raport o stanie tańca w województwie śląskim

2011

Oprac. Witold Mrozek

Copyright -(c) Instytut Muzyki i Tańca 2011

I KONGRES TAŃCA

RAPORT O STANIE TAŃCA W WOJEWÓDZTWIE ŚLĄSKIM

Spis treści

1. Wstęp historyczny.....	3
2. Wykaz i charakterystyka działających podmiotów.....	4
2.1. Instytucje	4
2.2. Szkoły.....	7
2.3. Festiwale	8
3. Stan infrastruktury tańca.....	9
4. Perspektywy rozwoju regionalnego.....	10

1. Wstęp historyczny

Celem regionalnych raportów o stanie tańca przygotowanych z okazji I Kongresu Tańca w Warszawie jest zdanie sprawy z bieżącego stanu sztuki tanecznej w różnych obszarach kraju. Zadanie to odnosi się do zróżnicowanych tradycji tanecznych, technik, gatunków i estetyk.

Przypadek województwa śląskiego jest jednak szczególny. Region ten ma już bowiem za sobą **Kongres Kultury Województwa Śląskiego**, który odbył się **we wrześniu 2010 roku w Katowicach**. Również i ten Kongres wiązał się z publikacją raportów o różnych dyscyplinach sztuki i obszarach życia kulturalnego regionu. Powstał zatem **Raport o tańcu¹ autorstwa Marka Skoczy**, dziennikarza wnikliwie śledzącego taneczne życie województwa. Niniejszy dokument skazany jest zatem na częściową wtórność względem raportu Skoczy. Autor tekstu, który Czytelnik ma przed sobą, starał się więc poszerzyć pewne kwestie związane z wymiarem instytucjonalnym i infrastrukturalnym tańca na Śląsku; odnotować pewne zjawiska performatywne o charakterze interdyscyplinarnym, które nie zostały wspomniane w poprzednim dokumencie. Przede wszystkim opisuje jednak perspektywy związane ze śmiałymi przedsięwzięciami o charakterze ponadlokalnym, które znalazły sobie miejsce właśnie w województwie śląskim. Można odnieść wrażenie, że szczególnie nacisk położony tu został na zjawiska związane z estetyką tańca współczesnego. Czytelnik, który odczuwałby w związku z tym niedosyt pozostałych informacji, winien zapoznać się z dostępnym powszechnie *Raportem o tańcu* z ubiegłego roku.

* * *

Funkcjonująca w Bytomiu od zakończenia II wojny światowej **Opera Śląska** praktycznie od samego początku posiadała zespół baletowy; to na tej scenie odbyło się pierwsze powojenne wystawienie baletu Różyckiego *Pan Twardowski* z 1921 roku.

Początki profesjonalnego kształcenia tanecznego w powojennym województwie śląsko-dąbrowskim (od 1950 – katowickim) wiążą się z postacią legendy polskiego tańca – **Tacjanny Wysockiej**. W 1946 roku w **Sosnowcu** założyła ona **Prywatną Szkołę Baletową**. Szkoła została upaństwowiona w 1950 roku, zaś w roku 1955 – przeniesiona do Bytomia. **Od 1958** funkcjonuje ona niezmiennie przy ul. Jagiellońskiej – obecnie jako **Ogólnokształcąca Szkoła Baletowa im. Ludwika Różyckiego**.

Historia śląskiego tańca scenicznego to również losy teatrów muzycznych – **Teatru Rozrywki w Chorzowie**, przekształconego z telewizyjnego music-hallu w roku 1984, a także **Gliwickiego Teatru Muzycznego**, powstałego w 2001 roku z przekształcenia Operetki Śląskiej i Teatru Muzycznego w Gliwicach (założonych w roku 1952).

W **roku 1953** powstał **Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”** – jedna najistotniejszych instytucji kultury ludowej w Polsce, od wielu lat znana w kraju i zagranicą. prowadząca również działalność edukacyjną.

Zwrot w dziejach śląskiego tańca nastąpił po transformacji ustrojowej. Już w **1991 roku w Bytomiu** z inicjatywy **Jacka Łumińskiego** – wcześniej związanego m.in. z nieistniejącymi od dawna zespołami w Olsztynie i w Chorzowie (Teatr Tańca Nowego) – powstał **Śląski Teatr Tańca**, jeden z pierwszych zawodowych zespołów tańca współczesnego w Polsce. Niedługo potem, również w Bytomiu, rozpoczęła się też historia jednego z największych polskich festiwali tanecznych – Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego i Festiwalu Sztuki Tanecznej. **Od 2008 roku w Bytomiu** kształcą się natomiast studenci **Wydziału Teatru Tańca Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego**.

2. Wykaz i charakterystyka działających podmiotów

1 <http://www.kongreskultury2010.pl/cms.php?getfile=52>

2.1. Instytucje

Opera Śląska

Instytucja kultury województwa śląskiego. Zespół baletowy Opery Śląskiej liczy 14 tancerek i 10 tancerzy, w tym 8 koryfejek i 8 solistów. Z zespołem współpracują uczniowie bytomskiej Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej. Na czele zespołu stoi Olga Kozimala-Kliś. Opera dysponuje sceną w secesyjnym gmachu przy placu Sikorskiego oraz widownią na 400 miejsc.

W repertuarze Opery Śląskiej utrzymuje się obecnie 7 przedstawień baletowych:

1. *Czar Straussa* z muzyką Johanna Straussa w choreografii Henryka Konwińskiego, premiera: 27 listopada 1999.
2. *Don Kichot* Ludwiga Minkusa w choreografii Henryka Konwińskiego (Driady – w oparciu o układ Mariusa Petipy – Olga Kozimala-Kliś), premiera: 27 września 2003.
3. *Dziadek do orzechów* Piotra Czajkowskiego w choreografii Henryka Konwińskiego, premiera: 19 kwietnia 1997.
4. *Kot w butach* Bogdana Pawłowskiego w choreografii Anny Majer, premiera: 18 listopada 2006.
5. *Królowna Śnieżka* Bogdana Pawłowskiego w choreografii Henryka Konwińskiego, premiera: 21 maja 1994.
6. *Pan Twardowski* Ludomira Różyckiego w choreografii Henryka Konwińskiego, premiera: 9 grudnia 1995, wznowienie: 19 marca 2011.
7. *Romeo i Julia* Hectora Berlioza w choreografii Henryka Konwińskiego, premiera: 12 grudnia 2009.

Gliwicki Teatr Muzyczny

Gminna instytucja kultury miasta Gliwice. Zespół taneczny Gliwickiego Teatru Muzycznego liczy 20 osób: 9 solistów/solistek, 5 koryfejów, 6 tancerzy. Dysponuje własną salą prób. Obok uczestnictwa w spektaklach musicalowych i operetkowych, zespół ma w repertuarze dwie pozycje o charakterze *stricte* tanecznym:

1. *Chodnik 05* – spektakl tańca współczesnego w choreografii Jarosława Stańka, premiera: 18 listopada 2005.
2. *Dziadek do Orzechów* – spektakl baletowy dla dzieci w choreografii Zofii Rudnickiej, premiera: 10 stycznia 2004.

Chodnik 05 grany jest w dwóch wersjach – przeznaczonej na scenę oraz zrealizowanej na potrzeby szybu „Wilhelmina” w skansenie górniczym „Królowa Luiza” w Zabrze. Doczekał się także wydania na DVD. Przy teatrze funkcjonuje również Państwowe Policealne Studium Wokalno-Baletowe (o którym mowa niżej).

Teatr Rozrywki w Chorzowie

Instytucja kultury województwa śląskiego. Zespół taneczny teatru liczy 26 osób – 14 tancerek i 12 tancerzy. Kierownikiem zespołu jest Janusz Krzypkowski. Oprócz uczestnictwa w realizacjach

musicalowych, zespół posiada w swoim repertuarze jedną propozycję taneczną – spektakl *Zobacz Alicjo* w choreografii Katarzyny Aleksander-Kmieć (premiera: 28 marca 2009).

Śląski Teatr Tańca

Gminna instytucja kultury miasta Bytomia, działająca od 1991 roku. Posiada przestrzeń biurową w gmachu Bytomskiego Centrum Kultury (ul. Żeromskiego 27), a scenę dzieli również z tą instytucją. Scena pozostaje do dyspozycji artystów Śląskiego Teatru Tańca przez dziesięć dni w ciągu każdego miesiąca. Teatr dysponuje stałym dostępem do sali prób.

Dyrektorem ŚTT od początku funkcjonowania tej instytucji jest Jacek Łumiński – choreograf, tancerz, pedagog, obecnie również dziekan Wydziału Teatru Tańca w Bytomiu Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. L. Solskiego w Krakowie. Zespół artystyczny liczy obecnie dziesięcioro tancerzy; na początku funkcjonowania zespołu było ich dziewięcioro, liczba ta zmieniała się na przestrzeni lat.

Repertuar ŚTT

Śląski Teatr Tańca jako zespół ma z charakterem decydującym autorski. Jednak od pewnego czasu obok choreografii dyrektora Jacka Łumińskiego zauważyć można dwa nurty produkcji innych autorów. Pierwszy – to Laboratorium Choreograficzne Śląskiego Teatru Tańca. W ramach jego działań powstały cztery spektakle w choreografii Sylwii Hefczyńskiej-Lewandowskiej, jeden Koriny Kordovej oraz duet Sebastian Zajkowskiego i Leszka Stanka. Obok Laboratorium zwracają uwagę spektakle realizowane gościnnie z zespołem ŚTT przez uznanych zagranicznych choreografów, takich jak Mihai Mihalcea z Rumunii (*My song, best shoes, the cake, first flight, my friends, the passport, and the work I do...*, 2009) czy Idan Cohen z Izraela (*Because*, premiera 2011). W przeszłości swoje choreografie w Śląskim Teatrze Tańca realizowali m.in. Avi Kaiser, Mark Haim, Melissa Monteros czy Hilke Diemer. Na bytomskiej scenie obejrzyć można było również rekonstrukcje choreografii przedwojennej polskiej artystki tanecznej, Poli Nireńskiej (*Pieśń żałobna. Nirge*, 1997).

Obecnie w repertuarze ŚTT utrzymują się następujące pozycje:

1. *Because*, chor. Idan Cohen, premiera: 21 stycznia 2011.
2. *La, la land*, chor. Jacek Łumiński, premiera: 9 kwietnia 2010.
3. *Przelotnie*, chor. Sylwia Hefczyńska-Lewandowska (Laboratorium Choreograficzne ŚTT), premiera: 11 stycznia 2008.
4. *Panopticon albo/i Przypowieść o maku*, chor. Jacek Łumiński, premiera 10 października 2008.
5. *Kroniki sąsiedzkie*, chor. Jacek Łumiński, premiera: 22 lutego 2008.

Projekty społeczne. Edukacja w ŚTT

Bardzo ważnym aspektem działalności Śląskiego Teatru Tańca pozostają od dawna projekty społeczne. Wśród współpracowników teatru pozostają osoby łączące doświadczenie artystyczne w obszarze tańca współczesnego z profesjonalnym przygotowaniem w zakresie czy to pracy socjalnej (Beata Grzelak-Szweda) i fizjoterapii (Katarzyna Rybok).

Szczególnym terenem związanym z działalnością społeczną ŚTT jest dzielnica Bobrek. To postindustrialny obszar objęty strukturalnym bezrobociem, niegdyś siedziba wielu zakładów przemysłu ciężkiego. Obecnie w dzielnicy realizowany jest projekt „Bobrek Dance”, dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Młodzi ludzie z Bobrka pod okiem tancerzy ŚTT przygotowują swój własny spektakl, którego premiera będzie miała miejsce podczas kolejnej edycji Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego w Bytomiu. W poprzednich latach ŚTT przeprowadzał również inne działania na terenie dzielnicy, zakładając młodzieżowy zespół „Młodzi Gniewni” (2005), angażując do współpracy folklorystyczną grupę „Piekarskie Klachule” (2005) czy amerykańskiego specjalistę od tańców afrykańskich i pedagoga Kemala Nance'a ze Swarthmore College (2003).

Śląski Teatr Tańca organizuje warsztaty tańca integracyjnego dla osób niepełnosprawnych ruchowo – m.in. poruszających się na wózkach inwalidzkich i po amputacji. Zajęcia odbywają się raz w miesiącu. Inną formą tanecznej aktywności osób sprawnych inaczej jest działalność Integracyjnego Teatru Tańca Kierunek oraz zespołu Mały Kierunek. Obecnie zawieszono zostały prowadzone przez szereg lat cotygodniowe zajęcia taneczne dla seniorów.

W ramach działalności edukacyjnej Śląskiego Teatru Tańca prowadzone są comiesięczne, regularne warsztaty tańca. Z edukacyjnego punktu widzenia ważnym aspektem działalności ŚTT jest także organizacja obszernego bloku warsztatowego podczas Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego i Festiwalu Sztuki Tanecznej, o czym więcej w dalszej części dokumentu.

Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk”

Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk” to jedna z wiodących instytucji kultury ludowej w Polsce. Położony w kompleksie pałacowo-parkowym w Koszęcinie, angażuje przeszło setkę artystów. Zespół taneczny liczy 10 solistów, 5 solistek, 3 koryfejów, 5 koryfejek oraz 24 tancerki i tancerzy. Od 2011 działa pod dyrekcją Tomasza Janikowskiego. Kierownikiem baletu jest Jan Czechlewski, pedagogiem zaś – Michał Zubkow.

Przy „Śląsku” funkcjonuje Centrum Edukacji Regionalnej. Latem w Koszęcinie odbywa się Międzynarodowa Letnia Szkoła Tańca Współczesnego, Warsztaty Polskich Tańców Ludowych i Narodowych oraz Warsztaty Tańca Ludowego dla Zespołów Artystycznych – zakrojone na szeroką skalę projekty edukacyjne prowadzone przez profesjonalistów tych dziedzin.

2.2. Szkoły

Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego w Krakowie,

Wydział Teatru Tańca w Bytomiu

Powołanie wyższej uczelni tanecznej od dłuższego czasu było celem środowiska związanego ze Śląskim Teatrem Tańca. Zwiastunem tego projektu była realizacja pilotażowego programu Wyższej Szkoły Sztuk Performatywnych. Nabór do programu odbył się w październiku 2005 roku. Dzięki wsparciu europejskiego programu Leonardo da Vinci ponad dwudziestu uczestników brało przez rok udział w regularnych sesjach zajęć teoretycznych i praktycznych, prowadzonych przez specjalistów z Polski i z Unii Europejskiej – obok Jacka Łumińskiego i Sylwii Hefczyńskiej-Lewandowskiej zajęcia prowadzili między Hilke Diemer, dr Katja Schneider (Uniwersytet w Monachium) czy Roman Arndt (Folkwang Hochschule, Essen).

Jednak rozpoczęcie regularnego kształcenia teatralno-tanecznego w Bytomiu okazało się możliwe dopiero po nawiązaniu współpracy pomiędzy Śląskim Teatrem Tańca i Państwową Wyższą Szkołą Teatralną im. L. Solskiego w Krakowie. 22 września 2006 roku Jacek Łumiński oraz Jerzy Stuhr, ówczesny rektor PWST, ogłosili zamiar otwarcia w krakowskiej uczelni nowej specjalizacji „aktor teatru tańca”. Początkowo – od roku akademickiego 2007/2008 – powołana została w ramach Wydziału Aktorskiego i prowadzona w Krakowie, a po roku przekształciła się w odrębną jednostkę organizacyjną – Wydział Teatru Tańca, z siedzibą w Bytomiu. Dziekanem nowo powołanego wydziału jest dr Jacek Łumiński, prodziekanem – dr Sylwia Hefczyńska-Lewandowska. Program łączy gruntowny trening technik tanecznych z kształceniem aktorskim, prowadzonym przez pedagogów krakowskiej uczelni. Spośród wykładowców przedmiotów tanecznych wymienić można między innymi: dr Barbarę Sier-Janik i Evę Lackovą, dr Janusza Skubackowskiego, George'a Blaschke czy Joe Altera.

Państwowe Policealne Studium Wokalno-Baletowe w Gliwicach

Państwowe Policealne Studium Wokalno-Baletowe od 1983 roku działa przy Teatrze Muzycznym w Gliwicach (dawniej: Operetka Śląska). Organem prowadzącym Studium jest Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Kształci ono aktorów scen muzycznych. Nauka ma charakter stacjonarny i bezpłatny, jej podjęcie nie wymaga wcześniejszego ukończenia żadnego rodzaju średniej szkoły baletowej czy muzycznej. W 2,5-rocznym programie nauczania znajdują się m.in. taniec klasyczny, charakterystyczny i współczesny. Zajęcia z tych przedmiotów odbywają się przez cały czas kształcenia. Wśród absolwentów – obok licznych pracowników teatrów muzycznych – znajdują się między innymi niezależny choreograf Leszek Stanek (niegdyś związany ze Śląskim Teatrem Tańca) i Magdalena Szymik, realizująca taneczne projekty społeczne na Śląsku. Dyrektorem placówki jest obecnie Krystyna Konopacka-Parniewska.

Ogólnokształcąca Szkoła Baletowa w Bytomiu

Organem prowadzącym szkoły jest Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, dyrektorem – Elżbieta Mendakiewicz, wicedyrektorem ds. artystycznych – Lucyna Popławska. W szkole kształci się około 120 uczniów. Placówka bierze udział w międzynarodowych programach, takich jak

Socrates-Comenius. W ramach wymiany zagranicznej bytomska OSB współpracowała ze szkołami na Cyprze, w Hiszpanii oraz Niemczech i Francji. Wspólnie z uczniami dwóch ostatnich placówek – w Essen i w Grenoble – przygotowany został wspólny spektakl. Wśród pedagogów znajdują się Kazimierz Cieśla, Lucyna Popławska, Janina Psiuk (taniec klasyczny), Katarzyna Aleksander-Kmieć (taniec współczesny), Katarzyna Dziok (taniec ludowy i charakterystyczny), Joanna Orzechowska (taniec historyczny), Alexandre Rimachewski.

2.3. Festiwale

Międzynarodowa Konferencja Tańca Współczesnego i Festiwal Sztuki Tanecznej

Organizowana przez Śląski Teatr Tańca Międzynarodowa Konferencja Tańca Współczesnego i Festiwal Sztuki Tanecznej w Bytomiu odbędzie się w roku 2011 po raz osiemnasty. Podobnie jak podczas poprzednich edycji, część prezentacji festiwalowych będzie miała miejsce również w Krakowie. Stałymi przestrzeniami dla festiwalowych spektakli są scena Bytomskiego Centrum Kultury i Śląskiego Teatru Tańca oraz industrialna przestrzeń Elektrociepłowni Szombierki.

Przez szereg lat w ramach Konferencji prezentowali swoje spektakle artyści tej klasy, co zespół Ultima Vez, Compagnie Drift, Bill Young&Dancers, Willi Dorner, Robyn Orlin.

W tym roku po raz pierwszy organizatorzy Konferencji zaprezentują w Bytomiu i Krakowie także program kameralnych form młodych choreografów z całego obszaru geograficznej Europy, wyłoniony w konkursie dzięki wsparciu EUNIC – Europejskiej Unii Instytutów Kultury; partnerem projektu jest Instytut Muzyki i Tańca.

Oprócz prezentacji przedstawień, znaczenie Konferencji nadaje urozmaicony i rozbudowany program warsztatowy. Obejmuje on niezmiennie również zajęcia z historii tańca i krytyki tanecznej oraz warsztaty menadżerskie. Z roku na rok pojawiają się także programy o bardziej efemerycznym charakterze – warsztaty radiowe, warsztaty oświetlenia scenicznego etc. Dla popularyzatorskiego aspektu programu warsztatowego Konferencji ważny jest fakt, że pozostaje ona jedną z najtańszych w kraju imprez o tym profilu, oferując jednocześnie bogaty wachlarz zajęć. Jednocześnie oprócz zajęć popularyzatorskich w programie wciąż znajdują się intensywne warsztaty typu *master classe* dla profesjonalistów.

Międzynarodowy Festiwal Teatrów A PART

Międzynarodowy Festiwal Teatrów A PART odbywa się od 1994 roku. Jego organizatorem jest obecnie Stowarzyszenie Teatralne A PART (założone w roku 2004), zaś dyrektorem od samego początku – Marcin Herich. Impreza gromadzi teatry niedramatyczne z Polski, Europy i ze świata. Podczas festiwalu wielokrotnie prezentowane były przedstawienia z obszaru tańca – w tym spektakle flamandzkiego artysty Jana Fabre'a, rosyjskiej grupy Derevo czy Polskiego Teatru Tańca – Baletu Poznańskiego.

3. Stan infrastruktury tańca

- **Bytom**

- Śląski Teatr Tańca – sala prób (wyłącznie dostęp), scena Bytomskiego Centrum Kultury o wymiarach 13,5 m x 15 m przy ul. Żeromskiego 27. Dostęp do sceny – 10 dni w miesiącu.
- Elektrociepłownia Szombierki – postindustrialna przestrzeń maszynowni o wymiarach 60 m x 25 m, wysokość – 18 m przy ul. Kosynierów 30. Do negocjacji z zarządcą obiektu – Zakładem Energetyki Ciepłej w Bytomiu.
- Balet Opery Śląskiej w Bytomiu – sala prób 25 m x 12 m (wyłącznie dostęp), scena o wymiarach 12 m x 7 m przy ul. Moniuszki 21.

- **Gliwice**

- Gliwicki Teatr Muzyczny – własna sala prób, duża scena (ul. Nowy Świat 55) – proscenium 6 m x 12 m, okno sceniczne: 8 m szerokości, 5 m wysokości, 11 m głębokości, 10 m szerokości.
 - scena w Ruinach: szerokość 10, głębokość 13.

- **Chorzów**

- Teatr Rozrywki – sala prób, duża scena o wymiarach: głębokość – 16,5 m, szerokość – 12,5 m, wysokość – 15 m, okno sceniczne – szerokość 9,5 m, wys. 5,5; przestrzeń wyposażona również w scenę obrotową o średnicy 11,5 m. Scena w Galerii – widownia w układzie przestawnym – głębokość 8 m, szerokość – 6 m, wysokość – 5 m. Obie sceny przy ul. Konopnickiej 1.

- **Koszęcin**

- Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk” - scena 10m x 7m, sala baletowa 10m x 18m, dwie sale wielofunkcyjne 10m x 14m – wszystko na terenie kompleksu pałacowo-parkowego, ul. Zamkowa 3.

4. Perspektywy rozwoju regionalnego

Centrum Choreograficzne w Bytomiu

W planach Śląskiego Teatru Tańca oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego leży powołanie w Bytomiu Centrum Choreograficznego – otwartego na artystów miejsca pracy twórczej, a także przestrzeń prezentacji spektakli tanecznych spoza regionu. Jest to ważne również dla tego, że na Śląsku szczególnie widać dotyczący całej Polski problem braku możliwości eksploatacji w innych miejscach kraju spektakli tanecznych wyprodukowanych w danym ośrodku. Na tego typu działalność impresaryjną teatry tańca nie posiadają środków pieniężnych, nawet jeśli nie mają kłopotów lokalowych.

Koncepcja budżetu Centrum zakłada zróżnicowanie źródeł finansowania. Z budżetu gminy pokryte mają zostać koszty utrzymania budynku oraz dodatkowe etaty, niezbędne do funkcjonowania Centrum. Środki na działalność artystyczną i programową zostaną zapewnione przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Na czele Centrum ma stanąć niezależny kurator – kierownictwo merytoryczne Centrum Choreograficznego nie może łączyć się z kierowaniem Śląskim Teatrem Tańca.

Renowacja planowanej siedziby Centrum – dawnej cechowni Kopalni Węgla Kamiennego „Rozbark” – ma zostać uwzględniona w planach rozwojowych województwa śląskiego, co zapewni środki na tak kosztowną inwestycję. Do czasu przystosowania postindustrialnego obiektu do potrzeb związanych z działalnością artystyczną, Centrum otrzymać ma siedzibę tymczasową. Rozważana jest lokalizacja instytucji w budynku jednej z bytomskich szkół (likwidowanych obecnie w związku z niżem demograficznym i wyludnianiem się miasta).

Miejsce dla tańca a regionalna polityka teatralna

Warto spojrzeć na sprawę dostępności przestrzeni dla artystów tańca szerzej, czyli przez pryzmat uwarunkowań dotyczących życia kulturalnego regionu. Choć miasta Górnego Śląska i Zagłębia posiadają całkiem sporą liczbę teatrów, to jednak brak tu charakterystycznego dla dużych ośrodków kulturalnych wyrazistego programowania repertuarów poszczególnych scen. Zamiast doprowadzić do powstania – w skali aglomeracji – jednego teatru o profilu mieszczańskim i zachowawczym repertuarze, jednej sceny zarezerwowanej dla odważnych poszukiwań teatralnych, teatru o charakterze czysto rozrywkowym czy impresaryjnym, dyrekcje teatrów w Górnośląskim Związku Metropolitalnym utrzymują bardzo lokalny charakter swych scen, tak jakby w promieniu kilkukilometrów nie było innych instytucji o podobnym profilu. Prowadzenie bardziej wyspecjalizowanej linii artystycznej przez poszczególną scenę mogłoby doprowadzić do odnalezienia w którymś z teatrów miejsca dla tańca współczesnego. Obecność reprezentantów tej dziedziny sztuki w śląskich teatrach wesprzeć mógłby prowadzony przez Instytut Muzyki i Tańca program „Scena dla tańca”.